

## Arrest

nr. 222 414 van 7 juni 2019  
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. NEERINCKX  
Akkerstraat 6 A  
9140 TEMSE**

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.**

### **DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 3 september 2018 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 31 juli 2018 van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging waarbij de afgifte van de bijlage 19ter en het attest van immatriculatie als onbestaande wordt beschouwd.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 januari 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 februari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat V. NEERINCKX verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat I. FLORIO, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

### **WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:**

#### 1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker dient op 14 februari 2018 een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de EU, in functie van zijn Griekse echtgenote. Hij werd in het bezit gesteld van een bijlage 19ter. De gemachtigde beslist op 31 juli 2018 om de afgifte van de bijlage 19ter en het attest van immatriculatie als onbestaande te beschouwen, gelet op het inreisverbod van 23 juni 2017 dat noch werd opgeheven noch opgeschort. Het betreft de bestreden beslissing:

*“U maakt het voorwerp uit van een inreisverbod met een geldigheidsduur van 3 jaar dat u betekend werd op 23.06.2017 en dat gepaard ging met een beslissing tot verwijdering, waarvan u eveneens dezelfde dag in kennis werd gesteld. Eens tot een inreisverbod is beslist, wordt u niet verondersteld nog langer op het Belgische grondgebied te verblijven en kan u bijgevolg geen verblijfsrecht aanvragen, dit vloeit voort uit de bepalingen van artikel 74/11 en 74/12 van de wet van 15.12.1980.*

*Het inreisverbod is heden nog steeds van kracht uit uw administratief dossier blijkt dat u op 1.10.2017 werd gerepatrieerd. U melde zich echter reeds terug aan op 21.12.2017 om asiel aan te vragen. De asielaanvraag werd echter niet in overweging genomen bij gebrek aan nieuwe elementen.*

*Gezien u geen 3 jaar effectief het land heeft verlaten, noch de opheffing van het inreisverbod heeft bekomen, is de termijn van 3 jaar opgelegd in het inreisverbod van 23.06.2017 nog niet verstreken overeenkomstig de criteria van de terugkeerrichtlijn (Hof van Justitie EU, prejudiciële zaak, C- 225/16 Ouhrami van 26.07.2017).*

*U kan de opheffing van dit inreisverbod vragen, in toepassing van artikel 74/12 van de wet van 15.12.1980, waardoor u legaal zou kunnen terugkeren naar België. Dit is enkel mogelijk op basis van wijzigingen aangaande uw situatie die plaats vonden na de datum van beslissing.*

*De onwettige afgifte van de bijlage 19ter dd 14.02.2018 en van het immatriculatie-attest, wordt als onbestaande beschouwd.*

*Gezien u de aanvraag gezinshereniging onrechtmatig indiende in functie van een EU-onderdane, nl. K. M. (...), dient ook de afhankelijkheidsrelatie van u tegenover deze EU-onderdane te worden bekeken. Uw echtgenote is een volwassen vrouw. Zij oefent het vrij verkeer reeds uit van in juni 2016 als zelfstandige. Nergens uit het administratief dossier blijkt dat jullie gemeenschappelijke kinderen zouden hebben. Niets wijst erop dat mevrouw haar vrij verkeer niet zou kunnen uitoefenen zonder uw aanwezigheid, immers dat heeft ze tot op heden steeds gedaan. Ze is een volwassen persoon met een economische activiteit. Het is dus redelijk te stellen dat ze perfect in staat is om voor zichzelf te zorgen en er dus geen buitengewone afhankelijkheid is van mevrouw tegenover u.”*

## 2. Onderzoek van het beroep

### 2.1.1. Verzoeker voert een eerste middel aan:

*“SCHENDING VAN DE MATERIELE MOTIVERINGSPLICHT (ART. 62 VREEMDELINGENWET IUO. DE ZORGVULDIGHEIDSVERPLICHTING.*

*De bestreden beslissing is gesteund op de premisse dat aan verzoeker een beslissing tot verwijdering werd betekend alsook een inreisverbod op 23 juni 2017. Aan verzoeker werd nooit een beslissing houdend het opleggen van een inreisverbod betekend, minstens heeft hij hiervan nooit kennis genomen. Ook uit het administratief dossier blijkt niet dat er een inreisverbod in het rechtsverkeer aanwezig is dat tegenstelbaar is aan verzoeker. Waar de bestreden beslissing stelt dat verzoeker onderhevig is aan een inreisverbod, is de beslissing gesteund op een feitelijk onjuiste premisse, zodat een schending van de materiële motiveringsplicht dient te worden aangenomen.”*

2.1.2. Het document *“Betreft: onderzoek afgesloten huwelijk K. E. (...) – K. M. (...)”*, dat zich in het administratief dossier bevindt, stelt over verzoekers identiteit het volgende: *“Betreffende de heer K. E. (...): Op 13.11.2015 werd een administratief verslag opgemaakt door de politie van Antwerpen (PV nr. AN 55 LB. 140096/2015) wegens illegaal verblijf. Betrokkene was in het bezit van een Griekse identiteitskaart met de identiteitsgegevens: K. K. (...) °16.08.1989. Hij was reeds gekend bij de politie onder de alias H. E. (...) °28.12.1988. Vervolgens werd hij een bijlage 13 septies (bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering) op 14.11.2015 betekend en werd hij overgebracht naar het gesloten centrum te Merksplas. Betrokkene bleek ook nog in het bezit te zijn van zijn Albanees paspoort met de identiteitsgegevens: H. E. (...) °28.12.1988 te Shkoder, Albanië, hij gaf toe dat de Griekse identiteitskaart die hij op zak had, vervalst was of op basis van valse gegevens had verkregen. Op 25.11.2015 werd hij gerepatrieerd met als bestemming Tirana. Uit de gegevens van het dossier blijkt dat betrokkene ook geseind staat door de Zwitserse autoriteiten. Het is echter niet duidelijk om welke reden dit is. Op 22.06.2017 werd een administratief verslag opgemaakt door de politie van Antwerpen wegens illegaal verblijf (PV nr AN 55 LB 077322/2017) en handel in verdovende middelen (AN.60.LB.077319/2017) onder de identiteitsgegevens: H. E. (...) °28.12.1988. Op 23.06.2017 werd hij zowel een bijlage 13 septies als een bijlage 13 sexies (bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod) met een inreisverbod van 3 jaar. Op 23.06.2017 werd hij opgesloten in de gevangenis*

van Antwerpen. In het interview in het kader van de identificatieprocedure verklaarde hij op 30.06.2017 geen enkele relatie te hebben in België. Op de vraag of hij redenen heeft waarom hij niet kan terugkeren naar zijn herkomstland antwoordt betrokkene dat Albanie met als zijn land voelt omdat hij quasi heel zijn leven in Griekenland heeft gewoond.”

Uit voorgaande volgt dat uit het administratief dossier blijkt dat aan verzoeker, op naam van H. E., een inreisverbod werd ter kennis gebracht op 23 juni 2017. Het eerste middel mist feitelijke grondslag.

Het eerste middel is onontvankelijk.

2.2.1. Verzoeker voert een tweede middel aan:

*“SCHENDING VAN HET VERTROUWENSBEGINSEL C.O. RECHTSZEKERHEIDSBEGINSEL C.O. VAN HET RECHTSBEGINSEL PATERE LEGEM OUAM IPSE FECISTI.*

*De bestuurshandeling houdende afgifte van de bijlage 19ter en van de oranje kaart kan niet worden ingetrokken; een bestuurshandeling die rechten verleent, kan enkel worden ingetrokken op voorwaarde dat zij onregelmatig is en dat zij wordt ingetrokken binnen de termijn waarbinnen zij kan bestreden worden met een annulatieberoep (zie rechtspraak R.v.St. nr 135 663 van 4 oktober 2004, T.B.P. 2006, afl. 2, 116); aangezien de afgifte van de bijlage 19ter geschiedde op 14 februari 2018 en de beroepstermijn enkel 30 dagen bedraagt, kan de bestuurshandeling (welke onbetwistbaar rechten verleent) niet meer worden ingetrokken. De bestreden beslissing is nota bene niet gesteund op gegevens of stukken welke nog niet gekend waren op de afgifte van de bijlage 19ter en oranje kaart, zodat de bestreden beslissing ook niet kan worden gerechtvaardigd door te stellen dat het bestaan van het vermeend inreisverbod een nieuw gegeven zou zijn dat de intrekking (het als onbestaande beschouwen) alsnog kan rechtvaardigen.”*

2.2.2. De Raad merkt op dat de praktijk waarbij de Dienst Vreemdelingenzaken een aanvraag gezinshereniging met een Belg, ingediend door een derdelander die het voorwerp uitmaakt van een inreisverbod, niet in aanmerking neemt, strijdig is met artikel 20 van het Verdrag met betrekking tot de werking van de EU (VWEU). Dat oordeelt het Hof van Justitie (HvJ) in het arrest K.A. e.a. tegen België van 8 mei 2018. Dit betekent dat, indien er een afhankelijkheidsrelatie zou bestaan, de weigering om aan de derdelander een afgeleid verblijfsrecht te geven tot gevolg heeft dat de Unieburger feitelijk gedwongen wordt het hele EU-grondgebied te verlaten. In dat geval zou hem het effectieve genot ontzegd worden van zijn voornaamste rechten die hij ontleent aan zijn status van Unieburger: het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten. Dat is een schending van artikel 20 VWEU.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat de gemachtigde een onderzoek naar de afhankelijkheidsrelatie heeft gedaan. Het motief luidt: *“Gezien u de aanvraag gezinshereniging onrechtmatig indiende in functie van een EU-onderdane, nl. K. M. (...), dient ook de afhankelijkheidsrelatie van u tegenover deze EU-onderdane te worden bekeken. Uw echtgenote is een volwassen vrouw. Zij oefent het vrij verkeer reeds uit van in juni 2016 als zelfstandige. Nergens uit het administratief dossier blijkt dat jullie gemeenschappelijke kinderen zouden hebben. Niets wijst erop dat mevrouw haar vrij verkeer niet zou kunnen uitoefenen zonder uw aanwezigheid, immers dat heeft ze tot op heden steeds gedaan. Ze is een volwassen persoon met een economische activiteit. Het is dus redelijk te stellen dat ze perfect in staat is om voor zichzelf te zorgen en er dus geen buitengewone afhankelijkheid is van mevrouw tegenover u.”*

Daargelaten de vraag of de theorie van de intrekking van een administratieve akte van toepassing is in deze zaak, dient te worden vastgesteld dat verzoeker voornoemd motief niet aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt, zodat het blijft staan. Aangezien verzoeker niet betwist dat er geen band van afhankelijkheid bestaat tussen hem en de referentiepersoon, valt niet in te zien welk belang verzoeker heeft bij het tweede middel.

Het tweede middel is onontvankelijk.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot

nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Enig artikel**

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven juni tweeduizend negentien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. MILOJKOWIC